WALTER FUNK
...Himmler had mij bevolen...

BALDUR VON SCHIRACH
...mager en dom...

ALBERT SPEER
...nog nationaal-socialist...

ERICH RaDER
...schiet me dood...

nummers Spandau

Een verhaal luidt elke keer weer anders, dat hij hoort. Zo zijn deze zeven mannen, gevallen grootheden, die samen met de tien ter dood gebrachten en de vijf zelfmoordenaars eens Europa beheersten. Het is weinig karakter in hun houding, uitspraken of verdedigingen als Doenitz en Speer dat zeggen te hebben.

Maar dat zij – in dwalingen hebben ingezien, moet, zo zijn minst gezegd, sterk worden betwijfeld.

Mannen met geweren, pistolen en een stengun bewaken deze zeven gevangenen van de wereld. De bewakers vertegenwoordigen alle nationaliteiten die zij tijdens hun gevangenschap hebben ontmoet. Ook zij hebben elk hun eigen manier gevonden om hun haat te uiten tegen de zeven oude mannetjes, waar niemand zich wat van aantrekt" zei een Engelse majoor. „Ze zijn zo rustig als lammetjes en het is zonde en jammer van het geld, dat het kost om dat zevental hier achter slot en grendel te houden." Maar het zou geen aanbeveling verdienen ze nú al los te laten. Ongetwijfeld zouden ze allemaal binnen enkele maanden een grote aanhang hebben en gevaarlijk als ze nu zijn, zo eens zouden zij het dan zijn. En het nationaal-socialisme is nog niet dood in Duitsland.

Hoe leven deze mensen achter de hoge muren van Spandau, het symbool van Duitse [illegible] een [illegible] rijk als verlorene als de stoel der [illegible] zijn. Zonder uit [illegible] te [illegible] [illegible] [illegible]